

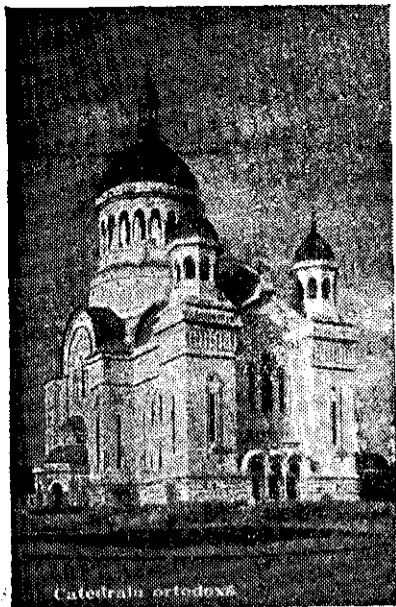
RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 500 Lei

Redactor: Prof. T. CIURUȘ

Redacția și Administrația
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

P. S. S. Episcopul NICOLAE COLAN în vizită canonică în Valea-Bârgăului

Sâmbătă, în 24 Octombrie a. c. P. S. Sa Nicolae Colan, episcopul ortodox român al Ardealului de Nord, însoțit de P. C. Sa Dr. L. Munteanu, Rectorul Academiei Teologice din Cluj și arhidiaconul V. Bogdan a părăsit orașul nostru pentru a duce învățătura creștinească mântuitoare de suflete, credincioșilor din frunțile parohii ale protopopiatului Bistrița.

Misiunea și-a început-o la răscrucea drumurilor dintre Caila și Blăjenii de Jos, unde a fost întâmpinat de mult popor din comunele susamintite, în frunte cu intelectualii români ai comunei. În cuvintele cu care l-au primit, se vedea toată dragostea nefățărită față de capul bisericii toată mulțămirea pentru a-l vedea coborând în mijlocul lor. Aceleași bucurii a revederii după 6 ani cu fiii săi spirituali i-a dat expresie și Înaltul Ierarh în cele câteva cuvinte de răspuns.

La intrarea în comuna Caila este întâmpinat de un banderiu de călăreți. Flăcăii abia ieșiți din anii copilăriei, cu căciuli așezate strengărește pe umeri și sumane împodobite. La ușa bisericii în sunetul clopotelor, un sobor de preoți, protoereul trațional Victor Murșan iese întru întâmpinare. Preotul local Teodor Ciuruș un vrednic slujitor al altarului rostește urarea de bun sosire.

În biserică spațioasă și frumoasă împodobită, plină de mulțimea credincioșilor până la refuz, se săvârșește vecernia. Au venit la praznic mulți credincioși din comunele vecine. A impresionat mult faptul, că un mănunchi de intelectuali ca Dr.

Lazar, Dr. Dan, Dr. Maghiaru au venit din Bistrița să-și întâmpine Ierarhul.

În predica de după vecernie P. S. Sa stăruie asupra adâncului cuprins al ecteniei liturgice: „Pentru pacea a toată lumea pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu bisericii și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm”. Ne rugăm pentru pacea din lume. Dumnezeu să se îndure de suferința omenească, apropiind din nou pe oameni, împacând neamurile, uscând lacrimile, descrețind frunțile, readucând bucuria vieții. Ne rugăm pentru bunăstarea bisericilor, nu atât a bisericilor case de închinăciune, ci a Bisericii celei vii, adică a credincioșilor. Pavel apostolul spune că credincioșii sunt Biserica cea vie a lui Hristos. Ori bunăstarea Bisericii celei vii înseamnă credință și dragoste adâncă față de Hristos și învățătura lui mântuitoare.

Ca încheiere practică constată că dragostea ce i s'a arătat din partea credincioșilor, dragostea cu care au alergat la biserică, îi sunt o garanție despre bunăstarea bisericii celei vii din Caila, bunăstare care o dorește tot mai înfloritoare, tot mai adâncă. În această bunăstare credincioșii pot privi cu încredere înainte.

Plecând din Caila în drum spre Bistrița P. S. Sa se oprește pentru câteva clipe în Blăjenii de Sus, la casa părintească a I. P. S. Sale Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan, unde se întâlnește cu surorile și fratele I. P. S. Sale D-na Morușca, D-na Ciuca și Pr. Bălan Iuliu.

Continuare în pag. 3.

Preoții și acțiunea „Ajutorul de iarnă”

Ostașii noștri, prin fapte de vitejie fără pereche au cucerit spații atât de largi, cum nu le-au întrezărit nici cei mai mândri voievozi.

Dar acasă, cu eroismul mut, lipsit de paradă a celor umili, luptă cu greul vieții mame bătrâne și tinere soții.

Spre acestea se apleacă acum, cu părintească grijă, gândul Marelui Antonescu, aducându-le sprijin și alinare, prin faptă binecuvântată.

Ziua de 1 Noembrie a fost consacrată unei mari acțiuni de strângere de ajutoare pentru cei împovărați de nevoi. S'au adunat mulți bani, care vor putea șterge multe lacrimi. Dar o unică zi, în care bogatul se milostivește de cel sărac, e prea scurtă, ca să poată ține echilibrul întinderii atâtor nevoi. Ziua aceasta a milosteniei trebuie să fie atât de lungă, cât va fi și durata războiului. Și la orașe și la țară.

Gândul nostru se îndreaptă cu nădejde la cel mai important factor din lumea satelor noastre, preotul, care în contactul lui intim cu freamătul vieții de acolo, poate avea un rol covârșitor, ca inițiator și animator perpetuu a unei neîntrerupte atcivități de ajutorare a celor nevoiași. El poate netezi asperitățile, rezultate din inegalitate de avere,

(democrația a introdus și în satele noastre antagonismul și ura dintre patron și salariat) el poate înmuia inimile împetrite ale celor bogați, făcându-i să simtă — în deșertul unei vieți mărginite la îmbuibarea stomacului — cât e de dulce căldura și lumina ce-ți scaldă sufletul când mâna face o faptă bună, când poți și vrei, să ajuți pe cel slab, fără să-l umilești, fără să-jiğnești

Omenii sunt, în general, mai buni decât îi credem. Atâția inși se perd însă pentru comunitate — dacă nu devin chiar spoliatorii ei — numai fiindcă ru s'a găsit, cineva, care să le descopere taina bucuriilor ce izvoresc dintr'o viață sufletească, orânduită creștinește.

Acel cineva se cuvine să fie, în primul rând, preotul.

Dar pentru ca să și împlinească menirea, preotul — care dispune de atâtea ceasuri libere ca nici un alt slujbaş al statului, trebuie să renunțe la alte îndeletniciri, nu numai incompatibile cu situația sa, ci de-a dreptul dăunătoare prestigiului sacerdotal.

Sunt preoți, o spunem cu durere, care se întâlnesc cu credincioșii numai Dumnezeuca la slujbă, la botez și înmormântare. Și atunci grăbiți, cu aerul de a fi fost deranjați dela alte îndeletniciri mai importante.

Vine-ne a crede că învă-

Continuare în pag. 2.

Evanghelia

Luca c. 12, sth. 16—21.

De când lumea omul poartă în suflet dorul după bogății. Nimic par'că nu a pus mai multă stăpânire pe suflet, decât această dorință de a aduna comori multe. Dacă această tendință n'ar fi desfigurată icoana curată a sufletului nostru, Mântuitorul n'ar fi spus minunata pildă a bogatului căruia i-a rod' țarina.

Trebuia să încadreze Domnul într'o icoană de neșters, chipul bogatului stăpânit de patima înavușirii, spre a putea întrezări și luminoasa trăire a omului aput în comori trupesti și sufletesti.

Cuvintele: „Așa este cel ce strânge lui și comoară, iar nu în Dumnezeu, se îmbogățește”, vor pune pe gânduri pe mulți credincioși. A aduna comori este deci un păcat?

Pentru lămurire, să vedem ce este bogăția.

Dumnezeu, prin puterile firii și prin munca noastră de toate zilele, face ca rodul ostenețelor să se înmulțească. Când deci hambarele tale se umplu și curtea ta este bogat împodobită cu toate cele de trebuință, să știi că nu este numai fructul muncii tale ci în primul rând, binecuvântarea cerului.

Astfel și bogatul nostru n'a păcătuit cu nimic când a făurit planul măririi jilnițelor sale. Nu, căci a munci cinstit și a înmulți osteneala vieții tale, este ceva plăcut Domnului. Dumnezeu a osândit numai hotărârea ca din prisosul adunat, să-și îndestuleze sufletul și trupul său, fără a ține socoteală și de trebuințele celor mulți și lipsiți.

Inoălătura dată de Domnul prin pildă, aceasta este.

Bogăția deci nu este o piedecă în calea mântuirii, ci nu-

măi felul în care ne știm folosi de ea, acesta ne poate fi folositor sau păgubitor. Mulți creștini își formează din bogății, drept singurul rost al vieții crezând, că prin aceasta își pot agonisi cinste, mărire și plăcere în viață. De aceea nici nu bagă în seamă nesocotirea poruncilor de-a cinști dreptul și aputul altuia, ci merg înainte călcând în picioare păduche, orfani și sărmăni și — prin jaf ori înșelăciune — agonisesc comori pământești. Pentru aceștia hotărât, că bogăția este păgubitoare.

Cine însă dorește ca bogăția să-i fie spre folos, va urma poveștele mântuitoare ale Bisericii care zice așa:

Bogăția este dela Dumnezeu și slujeste vieții noastre omenești. Să adunăm ceea ce darul lui Dumnezeu ne dă, prin muncă cinstită și dreaptă, pentru trebuințele noastre și a copiilor noștri în primul rând, iar prisosul să-l folosim pentru ajutorarea celor lipsiți cât și pentru folosul Bisericii și al Neamului deopotrivă.

Cine va face din avere drept scop acest mijloc de folosire, acela se îmbogățește întru Domnul. Căci nu bogăția este ceea ce trece și rămâne peste sbuciumată noastră viață, ci gândul curat care l-am pus la temelie ei.

Să-ne deprindem deci a vedea în bogății un dar ceresc, merit să fie hrană sufletească prin fapte de milostenie, și nu o îmbuibare trupestă în ciuda celor ce nu cunosc nici măcar strictul necesar.

Altfel vom auzi și noi odată cuvintele aspre și hotărâte: „Nebune, într'această noapte sufletul tău vor să-l ceară dela tine; dar cele ce ai gătit, cui vor fi?”

Prot. T. Ciurus.

Cugetări

„In zilele acelea, căzură măștile și toate minciinoasele înfățișeri. Apăru fieceare cu chipul său adevărat: numai cel ce știa să rămână în picioare, rămânea; cel ce nu putea, cădea. Am văzut atâtea expresii felurite pe chipuri și-am învățat atât de multe adevăruri — amare, câteodată hidoase, subtile uneori, neuitate totdeauna.”

Maria, regina României

„Politica externă a unei țări nu atârână de voința unui om și cu atât mai puțin de capriciul lui. Ea e rezultanta a o sumă de factori printre care sentimentele sunt deopotrivă cu interesele.”

Take Ionescu

„Căci noi sintem o țară și sub țara aceasta o nație, care va dovedi că știe să voiască.”

N. Iorga

„Când mințile oamenilor ajung a nu mai gândi este o înțelepciune în lucruri.”

N. Iorga

Glusul poporului

Un dicton latin spune: „Glusul poporului este glusul lui Dumnezeu”.

Este mult adevăr în aceste cuvinte, adevăr, care, cu toate încercările de suprimare ale celor interesați sau inconștienți, se invederază năpraznic în momentele decisive: conștiința colectivă, atunci când este în pericol existența ei, nu cunoaște decât un singur drum: acela al apărării sale.

E fericit poporul, care găsește conducătorii vrednici de a-i asculta și înțelege glusul său, tăsnit din milioanele de inimi și din milioanele de morți, pentru acel unic țel: apărarea crâncenă și fără ocol a patriei naționale.

E nefericit neamul, care n'are conducători vrednici de dânsul: el este sosit să îndure chinuri mai multe și să meargă trudnic și singur, pe drumul său, însemnat de Dumnezeu, dela care nu poate să se îndepărteze, decât în cazul când vrea să se sinucidă sau când vrea să asculte de glusul diavolului, cel cheamă mereu spre prăpastie.

Popoarele conștiente, demne și umane, chiar atunci când se încearcă a li-se suprima cuvintele, reușesc prin tăcere să vorbească mai clocvent.

Să ne gândim numai o clipă la neamul nostru și să-i urmăm glusul său, consemnat în istorie.

De țaria voinței făcute a națiunii noastre s'au frânt cele mai ascuțite săbii, s'au năruit cei mai înfricoșătorii monștri și s'au prăbușit în neant, cei mai ambițioși pitici.

Nația singură stă neclintită în furtună.

Glusul ei șoptește chiar în sufletele cele mai slabe.

Acum a început să clocotească în toate inimile în adevăr românești.

Toți trebuie să-l înțelegem și să-l socotim ca o poruncă dumnezeiască a existenței noastre.

Ca soldați convinsioși ai patriei și ai lui Hristos, vedem cum zările se luminează și dreptatea lui Dumnezeu se pregătește să lovească nemilos pe cei silnici, îngâmfăți și lipsiți de omenie.

Ion Berciu

Preoții și acțiunea „Ajutorul de iarnă”

Urmare din pag. 1

țătura care li se împărtășește în seminarii și academii este ori prea multă ori prea puțină pentru că nu le descoperă adevărul cel mai de preț, anume: cu cât ai acumulat mai multă știință, cu atât obligația ta față de cei neînvățați crește. Că trebuie să fii stâlpul de foc, ce luminează și încălzește, că trebuie să fii părintele și fratele semenilor tăi, pildă de omenie și cinste, călăuză celui bun spre alte fapte bune, sprijin și sfătuitor al celui rău, căruia trebuie să-i arăți căile cele drepte.

Odinioară, când tânărul preot se ntoarcea de unde pornise la brazda și la neamurile lui, alături de ei la coasă și la plug alături la petreceri și la pomeniri, viața satelor se depăna într'o patriarhală înfrățire a tuturor. Nu se pomeneau atunci nici uri almentate de distanțări absurde, nici răzvrătiri atâțate de nedreptăți. Nimic nu se făcea fără știrea și sfatul „Părintelui”.

Preotul de țară ar face minuni dacă ar căuta să fie el acel duh și acel deschizător de drumuri.

În nenumărate rânduri Mareșalul Antonescu și ministrul cultelor și au arătat dorința ca preoții să devină exponenții guvernului în

opera de educare și ridicare a satelor. La această dorință se adaugă acum alta, aceea de a și-i asimila ca factori de prim ordin, în opera de asistență a familiilor ostașilor noștri. Prin blânda intervenție a preotului, pe lângă organele însărcinate cu distribuirea ajutoarelor celor mobilizați, de exemplu, câte nedreptăți nu s'ar putea înlătura; câte uri nu s'ar putea neutraliza.

Iată o nouă ocazie ca preoțimea, pentru care nu s'au precupețit apăsătoare sacrificii, să-și facă și ea o obligație de onoare, de a patrona, cu autoritate și abnegație totodată, opera de împăciuire luând cu voia lui prin darul convingerii — dela cel bogat și dând celui lipsit.

Sfârșitul războiului care se apropie, trebuie să ne găsească înfrățiți în bucurii și în suferințe, gata să primim cum se cuvine, darul pe care ostașii noștri ni-l făuresc în viscol de zăpadă și'n bubuit de tun.

Preoții trebuie să pună și ei o piatră la temelie țării noi, destinată să aibă un rol de frunte în Europa nouă ce se zămislește!

Prof. AUREL POPA
Secretarul general al ministerului
Cultelor și Artelor

(„Care-ntul”)

P. S. S. Episcopul NICOLAE COLAN în vizită canonică

Urmare din pap. 1.

A doua zi la ora 9 sosește din Bistrița în parohia Șimonești pentru a târnosi biserica renovată.

Aceeași primire sărbătorească a călăreților, la câțiva kilometri de sat. La intrare tineretul, copiii de școală, și primarul satului îi urează bun venit. Carul cu 6 boi împodobit cu flori îl duce până la biserică. Aci popor mult, și un sobor de 12 preoți în frunte cu prot. V. Mureșan. Păr. local Deac rostește cuvântul de bun sosît.

Imediat se începe târnosirea bisericii, la care asistă și prim-președintele Tallmann. Corul bisericii din Bistrița dă răspunsurile. Credincioșii din Șimonești s'au dovedit prin strădania lor, și în aceste timpuri grele, a fi oameni înțelepți. Prețuirea lăcașului de închinăciune dovedește credință și dragoste față Hristos, iar aceste bunuri nu vor rămânea nerăsplătite de Dumnezeu.

În ziua de 26 Oct. P. S. Sa a fost condus la biserică de un sobor de preoți. La intrare venerabilul preot Suceava i-a urat bun venit în numele Domnului. S'a oficiat apoi Sf. Liturgie.

Pentru P. S. Sa fiecare lăcaș de închinăciune este o cheazăie în plus că creștinismul este o putere care tot crește modelând sufletul omenirii după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. E fericit că în mijlocul credincioșilor săi această putere este vie și activă.

Predica atât de lumioasă și încurajatoare a fost ascultată cu smerenie.

La sfârșit fie are credincios a voit să fie botezat și binecuvântat de arhiepiscopul său.

După masă în drum spre Suseni Bârgăului, este primit cu flori și urări de bine în parohia Iad de învățătorul Aurel Groze; în parohia Rusul Bârgăului de preotul Hangan; în parohia Joseni Bârgăului de învățătorul Simeon Pop; în parohia Mijloceni Bârgăului de preotul Pop Augustin. Pretulindeni poporul l-a întâmpinat cu toată dragostea.

La Suseni Bârgăului a fost întâmpinat de prot. V. Mureșan înconjurat de un sobor de preoți. Urarea de bun venit a fost restituită de harnicul preot Cristea în cuvinte pline de duioșie.

S'a săvârșit apoi Vecernia. La finea slujbei arhierestii după rugăciunea de deslegare, P. S. Sa a scos din evanghelia zilei despre minunea din tinutul gadarei învățătura cuvenită.

Peste noapte a fost găzduit cu toată dragostea în Prundul Bârgăului de medicul Dr. Pavel. Venit-a popor de pe toată valea Bârgăului să asiste. Biserica și piața au trăit o zi de mare sărbătoare.

În predică P. S. Sa a stărnit asupra cuvintelor Mântuitorului: „Ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea toată, dar își va pierde sufletul“. Ochii mul-

fimii deseori s'au umplut de lacrimi. Adevărurile rostite pătrundeau la inimă, căci erau adevăruri mari de viață, rostite cu toată autoritatea de un arhieru.

Timp de două ore după serviciul divin au defilat credincioșii pe dinaintea P. S. Sale pentru a-i mirui și binecuvânta.

Merită să fie amintit faptul că o delegație a preoților uniți

din Valea Bârgăului a asistat la serviciul divin și a adus salutul bisericii surori înaltului Ierarh.

La ora 4 p. m. după o duioasă despărțire și o călduroasă manifestare de dragoste din partea mulțimii care nu voia să se împrăștie, P. S. Sa și însoțitorii au plecat spre casă.

Suntem siguri că sămânța dumnezeieștilor învățături împrăștiată cu atâta dragoste în această călătorie misionară va rodi din belșug în sufletele și viața credincioșilor de pe Valea Bârgăului.

Rep.

Mijloacele cele mai bune pentru o catehizație corespunzătoare în școala primară.

Problema catehizației în școala primară, nu e o preocupare nouă a organelor superioare bisericești, ci ea a preocupat biserica și în trecutul apropiat. La alarma dată de primul Patriarh al țării, preoțimea în conferințe și adunări a ajuns la convingerea și concluzia că preotul trebuie să intre în școală, să cateluzeze. Și a murat.

Odată intrat în școală (și e bine că a intrat) această latură a problemei nu ne mai preocupă și nu se mai discută, ci se ridică o nouă întrebare, o nouă latură a problemei care sunt mijloacele cele mai bune mai eficiente care să ducă la un rezultat mai fericit.

Trăim vremuri grele, vremuri tulburi și înnecoase, când nu știm unde și încotro mergem. Viitorul omenirii în general și al nostru în special e o enigmă. La orice caz, omenirea se află la o răscruce. Prefaceri noi se prevăd. Din frământările de azi un suflet nou trebuie să răsară. Și atunci de fapt că problema catihetică, care preocupă organele superioare bisericești, nu e o problemă neînsemnată, ci de o importanță capitală în refacerea sufletului nou al lumii, în duhul Evangheliei lui Hristos. Tineretul trebuie crescut și călăuzit pe calea credinței, care singură e calea mântuirii.

Cel mai mare învățător al lumii, cel mai mare catihet a fost și este Mântuitorul nostru Isus Hristos. Catedra Lui a fost lumea. A învățat în tot locul, în toată vremea, și pe toți: vârstnici și tineri, copii și femei, fără deosebire de neam și rang social etc.

Bazați pe cuvintele Lui „Mergând învățați toate neamurile“... Apostolii au propovăduit evanghelia la toată zidirea.

După apostoli, biserica creștină din toate veacurile, a propovăduit cuvântul Domnului cu vreme și fără vreme. Ne aducem aminte de școlile catihetice din veacurile trecute. De noștii din primele veacuri ale creștinismului. De cei ce

intrau în biserica creștină numai după ce erau inițiați și pregătiți în tainele credinței noi.

Deci și astăzi fără o pregătire temeinică a tineretului în cunoașterea credinței strămoșești, a moralei creștine nu este mântuire. Sunt — cu durere constatăm — și azi oameni destui cari nu știu ce cred și cum cred, cari au o credință vagă și nedesvoltată. Așa au fost și creștinii din Rusia de ieri. Și atunci nu e mirare că neavând o credință desvoltată, curată și binedefinită — orce vânt periculos al necredinței sau al credințelor deșarte, încolțește și prinde rădăcini în sufletul lor.

Datoria noastră este a-i pregăti. Datoria noastră este și în această privință a pregăti din bună vreme, tineretul cu ainele credinței adevărate, pentru a paria orice lovitură ce ar putea să vină dela cei periculoși.

După experiența de până acum, mijloacele cele mai bune pentru o catehizație mai corespunzătoare în școala primară socotesc a fi următoarele:

1. Manuale de religie corespunzătoare.

2. Cărți de rugăciuni potrivite.

3. Material didactic: ca tablouri religioase pentru intuiție, biblia în imagini, Sf. Scriptură, cărți cu conținut religios moral, etc.

4. Cursuri catihetice pentru perfecționarea în metoda predării.

5. Instituirea de inspectori catihetici.

Să explicăm și motivăm fiecare punct de mai sus în parte.

1. Manuale de religie corespunzătoare.

Până nu avem manuale corespunzătoare, manuale tip, unitare pe întreaga țară, nu poate fi vorba de o catehizație propriu zisă, oricât de mult suflet s'ar pune de preotul — catihet în această chestiune. Astăzi unii învață în-

tr'un chip, iar alții într'altul. Materia de învățământ astăzi deasemenea nu e unitară. Materialul de religie prevăzut în cărțile de citire pentru prevăzut în cărțile de citire pentru fiecare clasă, este vag și lacunos.

Ar fi de dorit ca Sf. Sinod să editeze manuale de religie corespunzătoare pentru întreaga țară. (Să nu se schimbe în fiecare an și ceas).

II. Cărți de rugăciuni.

Cartea de rugăciuni este un auxiliar puternic al catihetului întru ajungerea scopului ce-l urmărește, de a forma caractere religio-morale. Cărțile de rugăciune pentru copii să cuprindă și cântările dela Sf. liturgie, rugăciuni și îndrumări pentru mărturisire și cuminecătura. Cărțile de rugăciuni să fie eficiente, uniforme iar rugăciunile nu lacunoase.

III. Material didactic.

Este îndeobște cunoscut că intuiția este un mijloc puternic pentru a dezvolta interesul și a păstra în memorie cele învățate. Deci fiecare catihet să aibe cât mai multe tablouri religioase pentru intuiție. (Se află la București Biblia în imagini). Apoi pentru completarea celor învățate catihetul să aibe o bibliotecă cu cărți de conținut moral și religios, pe care să le pună la dispoziția copiilor. Sf. Scriptură să o aibe la îndemână ori când.

IV. Cursuri catihetice pentru perfecționarea în metoda predării religiei.

Da... unii preoți tineri și chiar bătrâni, pe lângă toată bunăvoința și dorința de a învăța, nu știu să se coboare în sufletul copiilor. Știu să învețe pe cei mari, însă nu pe cei mici. Pentru aceasta e necesar să se țină cursuri catihetice.

V. Instituire de inspectori catihetici.

Pară banal și curios pentru unii frați preoți această propunere, însă eu caut să o justific prin cuvintele: Legile și ordinele nu sunt făcute și nu se dau pentru cei buni și pentru cei drești, ci pentru cei slabi, răi și îndărănici.

Inspectorul este un stimulent la o muncă și în acest ogor. Bine înțeles rostul lui își va atinge scopul, nu atunci când se consideră de judecător, ci mai mult de frate ajutor și îndrumător al preotului catihet.

Și acum de încheiere, repet ceia ce am zis și se va atinge nu atât prin metode nici forme de predare, ci prin sufletul catihetului, prin devotamentul ce înțelege să-l depună și în această cauză.

Cuvintele evanghelistului „Păstorul cel bun sufletul și-l pune pentru oi“ și aici își are locul său: „Să răscumpărăm deci vremea, că zilele grele sunt.

Preot Savu Savu

Conferințe preoțești — Cercuri religioase

Conferința preoțească din protopopiatul Abrudului

Conferința din toamna acestui an, a fost un prilej de mare bucurie pentru preoțimea din tractul Abrudului. Într-adevăr, prin chemarea înțeleaptă și plină de dragoste părintele protopop I. Fodorean, a reușit să unească într-un gând, inimile celor pe care-i reprezintă cu atâta vrednicie, însușindu-i în chip deosebit, pentru o muncă stăruitoare în ogorul sfânt al Bisericii noastre. Dorința P. C. S. a fost ca să dea acestor întruniri o nouă organizare.

Ideea de bază care l-a călăuzit la întocmirea programului, a fost să imprime acestei conferințe, în primul rând, caracterul administrativ, pentru a se putea pune la punct anumite probleme hotărâtoare pentru îndrumarea preoțimii din protopopiat, într-o colaborare metodică și unitară.

Astfel s'a ales ziua de 22 Oct. o zi de lucru, pentru data ținerii conferinței, putându-se discuta în voce toate problemele propuse.

În dimineața acestei zile pe la orele 9, părintele protopop I. Fodorean, fiind de față aproape toți preoții din tract, slujește un scurt serviciu divin, aducând doxologie lui Dumnezeu și invocând, totodată, darul Duhului Sfânt. La ora 9.30 se trece în sala culturală, de lângă sf. biserică, unde P. C. S. părintele protopop, prin o cuvântare fru-

moasă, străbătută de grija vremurilor de față, deschide sesiunea. După împlinirea formelor se dă citire recenziilor asupra lucrării: „Mijloacele cele mai bune pentru o calificare corespunzătoare în școala primară”. Recenziile au fost făcute de C. preoți: Ioan David, Octavian Onici și Iosif Trifon. S'a remarcat interesul deosebit pe care l-au depus C. preoți în studierea acestor probleme. Au urmat discuții asupra acestui subiect, cu mult realism și simț practic. La urmă s'a citit lucrarea C. S. părintelui I. David, una dintre cele mai bune lucrări.

În partea a doua a programului dela ora 12 la 13, a urmat lecția practică: „Nașterea Mântuitorului, în legătură cu profețiile mesianice” predată la clasa a IV-a de fete, de către C. S. preoțel Iosif Trifon, catehet la șc. primară din Abrud.

Întreg programul conferinței s'a desfășurat într-o atmosferă de dragoste creștinească și de puternică convingere de ucenici ai Mântuitorului, în aceste vremuri când Biserica luptă din răzputeri pentru apărarea ființei sale.

Accastă zi de fonicare și înălțare a sufletelor s'a încheiat cu o masă comună și cu mulțumirea deplină, exprimată de P. C. S. părintele protopop.

Pr. I. Trifon

INFORMAȚIUNI

Școala de misionare dela Brașov-Stupini se organizează. Consiliul de Patronaj, în vederea timpurilor de refacere și zidire românească, a inițiat deschiderea unei școli de misionare, cari vor avea să-și desfășoare acțiunea lor la sate, pe teren educativ și spiritual.

La apelul de înscriere s'au prezentat un mare număr de cereri, dintre cari au fost admise 44 de candidați din Ardeal ca să se prezinte la concursul din 9 Noembrie 1942, ce va avea loc la Brașov (str. Reg. Fena Nr. 2).

Din cuprinsul Vicariatului nostru au fost admise următoarele elevi: 1. Bunea Ana din Poros; 2. Nicola Valeria din Arada. C. preoți sunt rugați să anunțe candidații.

Când omul nu vrea să vadă pe Dumnezeu. Este o întâmplare adevărată. Deasupra căpătâului bolnavei care zăcea într-un spital din Timișoara, atârna un crucifix, iar sotul când veni să-și cerceteze soția, rosti înierant: „luați crucifixul de aici, nu vreau ca fiul meu să-l vadă!” Dar călugărițele nu ascultară de porunca răsvrătitului și lăsară crucifixul la locul lui din perete.

După ce femeia născu, sotul veni iar radios, dar din nou se infurie văzând că crucifixul rămase tot acolo. „N'am cerut eu ca să luați crucifixul jos, de ce nu l-ați luat?” — Plecându-și ochii spre pământ, călugărița îi răspunse: „Nu a mai fost lipsă ca să-l luăm jos, copilul tău și așa nu l-a văzut și nu-l va vedea vreodată!” Copilul se născuse orb.

D-l Dr. Ioan Papp, primul președinte al Curții de Apel din Sibiu și-a lăsat averea dela Beiuș, în valoare de 5 milioane Lei, Episcopiei Oradea-Beiuș, cu scopul ca din veniturile ei să se ajute la învățătura copiilor sărăcuți și săraci din Beiuș și jur. Actul acesta de donație așează pe d-l Ioan Papp în rândul marilor binefăcători ai neamului nostru, — ca fiu bun al Bisericii noastre s'a dovedit încă de multă vreme.

Redacționale. Ce em seuze cititorilor noștri pentru înverșarea ordinii articoului de fond: „Trăiască Regele”, din nr. trecut.

Pomenirea morților. Cultul și ceremoniile dela 1 Noembrie a bisericilor streine de sufletul

neamului nostru, începuse a cuprinde în mrejele lor pe mulți români. Pentru a feri de orice înstreinare pe enoriași, P. C. prot. al Baba, parohul Alba-Iuliei și președintele Vicariatului, a inițiat o faptă de laudă, statornicind ziua Arhistrategi-

lor Arhangheli ca zi de pomenirea celor mutați din viața aceasta.

Și în anul acesta s'au făcut rugăciuni la cimitir, fiind de față mulțime de credincioși veniți să-și cinstescă morți și prin ei, credința strămoșască.

PARTEA OFICIALĂ

ASOCIAȚIA „A. ȘAGUNA” A CLERULUI

Ad. Nr. 59/1942.
Arad, 30 Oct. 1942.

COMUNICAT

Desbinarea din sânul Asociației zise generale a Clerului era de prevăzută și dorcam, fără să reușesc, să o previn, prin broșura „Gânduri de reorganizarea profesională unitară a Clerului din Patria noastră Română” — broșură informativă pentru membrii Asociației noastre în primul loc.

Intervenind desbinarea din partea părintelui Al. Nicoreanu din București, realizată prin punerea la cale — fără forme și fără autorizații Statutare suficiente — a „Congresului” său dela Cernăuți din 24 Sept., când C. S. a lăsat ales președinte al Asociației Generale, i-am adresat la 30 Sept. în urma unei consfățuiri la Sibiu cu președinții unor secții eparhiale și cu alte persoane marcante din Clerul ardelen, o scrisoare în care-i arătam amănunțit greșelile săvârșite și consecințele acestora. Tot atunci îi ceream să repare ce a stricat, știindu-se și aceea, că Asociația „A. Șaguna” — nefiind încadrată încă în mod formal în Asociația Generală, ci păstrând numai un raport de colaborare în nota unei relative federalizări — nu poate adera nici la una nici la alta din cele două fracțiuni și nici de a se amesteca în nici un chip, în frământările menite a le lichida întreolaltă accia cari s'au diferențiat.

În asemenea împrejurări ținându-se adunarea Secției Eparhiale Arad a Asociației noastre în 16 Oct. a. c., aceasta și-a exprimat regretul pentru desbinarea produsă și dorința pentru grabnica soluționare a erizei intervenite, pentru ca apoi să se poată relua firul tratativelor pe baza principiului de federalizare a Societăților existente preoțești, sub regimul unui Statut comun.

Ioan Stavr. Dr. Gh. Ciuhandu
Președinte

3-3

Nr. 475-1942.

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de cl. III Ciuruleasa, protopopiatul Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 de zile.

Venitele împreunate cu postul de paroh sunt:

1. Salar dela Stat;

2. Folosința Cimitirului;

3. Stolele obicinuite.
Parohia e situată pe șoseaua Abrud-Brad, la depărtare de 4 km. de centrul protopopesc și gara Abrud-Turda.

Reflecții își vor înainta cererea însoțită de actele necesare. Ven. Consiliu Vicarial Alba Iulia și se vor prezenta în parohie cu prealabila noastră învenițare spre a cunoaște împrejurările și pe credincioși.

Întregirea postului se face prin numire de Consiliul Vicarial.

Arbud la 15 Oct. 1942.

În înțelegere cu consiliul parohial.

Protopop,
Ioan Fodorean

3-3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei Dăngăul Mic, protopopiatul Cluj-Huedin, jud. Cluj-Turda, devenită vacantă prin transferarea preotului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Renașterea.

Preotul numit va beneficia de următoarele venituri:

1. Salar dela Stat conform pregătirii;

2. Casă parohială cu dependențele necesare;

3. Sesiune parohială: a) dela parohia Dăngăul Mic: 4 jg. 1125 stj. fanat; 709 stj. cultură; 16 jg. pășune; b) dela filia Dăngăul mare 1 jg. arabil; 13 jg. 885 stj. pășune 25 jg. 1196 stj. pădure.

4. Venitele stolare obișnuite;

5. 15 litri cereale (grâu, porumb, secară sau orz) dela fiecare familie.

6. Dreptul la lemne de foc din pădurea comună.

Reflecții la acest post își vor înainta, la timp, cererea cu actele necesare Ven. Consiliu Vicarial, apoi cu învenițarea subsemnatului oficiu se pot prezenta în parohie, ca să facă cunoștință cu poporul.

Întregirea postului se face prin numire, din partea Ven. Consiliu Vicarial.

Călățele, 28 Sept. 1942.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu Consiliul Parohial.

Adm. Protopop,
Pr. Teodor Tibosa

Poșta Redacției

Pr. D. T. din A.-I. Mulțumiri pentru bunele cuvinte. Serisul C. Voastre ne este prețios și-l așteptăm și pentru viitor. Apare în nr. proxim.

Pr. C. H. din B.-M. Primit și va apare în curând.

Pr. L. D. din C. T. Totul va apare în marginile posibilităților.

TIP. „ALBA” Cenzurat